

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Episcopus cùm excommunicare, vel anathematizare aliquem pro certis & manifestis cleribus dispositum habet, post lectionem Euangelij clerum & plebem ita debet alloqui. ii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. Burchardi

ECCLESIAE VVORMA- censis Episcopi, de Excommuni- catione, Decretorum Liber XI.

ARGVMENTVM LIBRI.

Libro hoc de Excommunicatione, eiusq; neglectu & contemptu, de furibus & prædonibus, deq; sacrarum ædiū incensoribus, ac deprædatoribus, agitur.

*De sede Episcoporum, cur in Ecclesia altius
ceteris sedere debeant. Cap. I.*

QUOD AVTEM sedes episcoporum in Ec-
clesiæ excelsæ constitutæ, & præparate inue-
niuntur in throno, speculationem, & potesta-
tem iudicandi, & soluendi, atque ligandi à do-
mino sibi datam materiæ docent. Vnde ipse

*Ex epist.
Vrbani
pape.*

Saluator in Euangelio ait: Quæcunq; ligaueritis super ter-
ram, erunt ligata & in cælo. & alibi: Accipite spiritum san-
ctum, quorum remiseritis peccata, remittuntur eis: & quorum
retinueritis, retenta erunt. Ideo ista prætulimus, charissimi,
vt intelligatis potestatem Episcoporum vestrorum, in eisq;
dominū veneremini, & eos vt animas vestras diligatis, &
quibus illi non cōmunicāt, non cōmunicetis, & quos eie-
cerint, non recipiatis. Valde enim timenda est sententia
episcopi, licet iniuste liget, quod tamen summopere præ-
uidere debet.

*Episcopus cum excommunicare vel anathematizare aliquem pro
tertis & manifestis sceleribus dispositum habet, post lectionē Eu-
angelij, clerum & plebem ita debet alloqui. Cap. II.*

*Ex cōcil.
Rotoma.
cap. 3.*

NOuerit charitas vestra, fratres mei, quod quidam vir
nomine N. diabolo suadente postponens Christianā

promissionem, quam in baptismo professus est, per
 stasiam conuersus post Satanam, cui abrenunciavit, &
 omnibus operibus eius, vineam Christi, id est, Ecclesiam
 deuastare, & deprædare non pertimescit, pauperes Christi
 quos precioso sanguine suo redemit, violenter opprimere
 & interficiens, & bona eorum diripiens. Vnde, quia
 huius nostræ Ecclesiæ (cui Deo authore præsidemus) te-
 buerat esse: quia in ea per aquam & spiritum sanctum
 tus est, & inter adoptiuos filios Dei adnumeratus, quæ
 modò filius diaboli sit imitando diabolum, solliciti ne
 negligentiam pastoralem aliqua de ouibus nobis creditis
 deperiret, pro qua in tremendo iudicio ante principem
 storum dominum nostrum Iesum Christum rationem re-
 dere compelleremur, iuxta quod ipse terribiliter nobis
 minatur, dicens: Si nõ annunciaueris iniquitatem
 suam, sanguinem eius de manu tua requiram, Misimus
 eum presbyterum nostrum, & literas comonitorias scripsit
 & iterum, atque tertio, inuitantes eum canonicè ad emen-
 tionem, & satisfactionem, & pœnitentiam, corripientes
 paterno affectu. Sed ipse prohdolor diabolo cor eius in-
 rante, monita salutaria spreuit, & in incepta malitia
 seuerans Ecclesiæ Dei quam læsit, superbia spiritum
 tus, satisfacere dedignatur. De talibus itaque transigenti-
 ribus, & sanctæ religionis pacisq; quam Christus suis
 scipulis dedit, atque reliquit, violatoribus, præcepta
 & apostolica habemus, quibus informamur, quid de
 cemodi præuaricatoribus agere nos oporteat. Ait enim
 minus in Euangelio: Si peccauerit in te frater tuus, cor-
 pe eum. Fratres, in vnumquëq; nostrum peccat, qui in
 Etiam Ecclesiam peccat. Si enim sancta Ecclesia vnum
 pus est, cuius corporis caput Christus est, singuli autem
 mus alter alterius membra: & si cum patitur vnũ mem-
 brum, compatiuntur omnia membra: proculdubio in nos peccat
 qui membra nostra lædit. Iubet ergo dominus, vt frater
 est, Christianus in nos peccans, primò secretè corripiatur
 deinde cum testibus redarguatur: nouissimè in com-
 Ecclesiæ publicè conueniatur. Quòd si has tres commo-
 tiones, & pias correptiones contemnit, & satisfacere
 spicit, post hæc sit tibi, inquit, sicut ethnicus & publicanus
 id est, gentilis atque paganus, vt non iam pro Christiano

sed pro pagano habeatur. Et in alio loco, membrum quod à sua compage resoluitur, & à iunctura charitatis dislocatur, & omne corpus scandalizat, dominus, & abscindi, & proiici iubet, dicens: Si oculus, manus, vel pes tuus scandalizat te, erue seum, & proiice abs te. Et Apostolus: Auferte, inquit, malum à vobis. Et iterum: Si quis frater nominatur, & est fornicator, aut adulter, aut homicida, aut rapax, cum huiusmodi, nec cibum sumere licet. Et Ioannes dilectus præ cæteris Christi discipulus, talem nefarium hominem salutare prohibebat, dicens: Nec ei aue dixeris, neq; eum in domum receperis. Qui enim ei aue dicit, communicat operibus eius malignis. Dominica itaque atque apostolica præcepta adimplentes membrum putridum & insanabile, quod medicinam non recipit, ferro excommunicationis à corpore Ecclesiæ abscindamus, ne tam pestifero morbo reliqua membra corporis, veluti veneno inficiantur.

Prima excommunicatio. Cap. III.

igitur quia monita nostra, & crebras exhortationes contemnit, quia tertio secundum dominicum præceptum vocatus ad emendationem, & pœnitentiam venire despexit, quia culpam suam necdum cognouit, nec confessus est, nec missa nobis legatione, qui causam ipsius exquisimus: quia noster parochianus est, veniã postulauit: quia incepta malitia diabolo cor eius indurante perseuerat, & iuxta quod Apostolus dicit: Secundum duritiã suam, & cor impœnitens thesaurizat sibi iram in die iræ: idcirco nos eum cum vniuersis complicibus & communicatoribus, fautoribusq; suis, iudicio Dei omnipotentis, patris, & filii, & spiritus sancti, & beati Petri principis apostolorum, & omnium sanctorum, necnon & nostrę mediocritatis autoritate, & potestate nobis diuinitus collata ligandi & soluendi in cœlo, & in terra, à precioso corporis & sanguinis domini perceptione, & à societate omnium Christianorũ separamus, & à liminibus sanctę matris Ecclesię in cœlo, & in terra excludimus, & excommunicatum, & anathematizatum esse decernimus, & damnatum cum diabolo & angelis eius, & omnibus reprobis in igne aeterno iudicamus, nisi fortè à diaboli laqueis resipiscat, & ad emendationem & pœnitentiam redeat, & Ecclesię Dei

Ex eodẽ,
cap. 4.